

Svajonų
ROMANAI

Aistra

JULES BENNETT

Mažytis baltas melas



2017 kovas-balandis

BLOGI BERNUKAI

knjgure.lt

Jules Bennett

(Džuls Benet)

MAŽYTIS BALTAS MELAS

Dviejų knygų serija
"*Blogi berniukai*".
Antra knyga

Versta iš Jules Bennett,
From Friend to Fake Fiance, 2016
© Jules Bennett, 2016

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.
Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis.

Evelina Klimaitė, vertimas iš anglų kalbos, 2016
© Lina Noreikaitė, dizainas, 2016
© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka
© „Svajonių knygos“, 2017
ISBN 978-609-03-0192-0

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2017

Pirmas skyrius

- Tik prašau, kad ateinančią savaitę apsimes-
tum mano vaikinui.

- Vadinasi, liepei man atskristi į Bora Borą,
kad savo buvusiam galėtum pademonstruoti,
jog gyveni toliau? Kol užsakinėsi gėles savo
sesers vestuvėms, mudu šiame romantiškame
namelyje apsimitinėsime esantys pora?

Na, gerai, Makui Ošėjai šitaip viską paaiški-
nus, situacija skambėjo gana beprotiškai, bet,
po galais, Džena Leblank turėjo savų priežas-
čių. Gerų priežasčių, kurios vertė ją prašyti
savo geriausią draugą apsimesti jos meilužiu.

Stovėdama jaukioje paplūdimio trobelėje,
tapusioje laikiniais namais, Džena pasitaisė
savo vasarinės koralų spalvos suknelės petne-
šėlę ir pažvelgė į Maką.

- Klausyk, tu mėgsti keliauti, tad suorgani-
zavau tau nemokamą kelionę. Gana skūstis.

Makas bato nosimi paspyrė lagaminą ir žen-
gė arčiau. Jo smaragdinių akių žvilgsnis laikė
prikaustęs ją vietoje, nežadėdamas paleisti,
kol viską išsiaiškins. Dievulėliau, tas vyras bu-
vo galingas. Geriausias Dženos draugas buvo

seksualiausias kada nors jos sutiktas vyras, ir dabar turėjo vaidinti beprotiškai ją įsimylėjusį, nes ji nepasitikėjo niekuo kitu. Žinoma, viskas bus gerai.

- Galiu pats apsimokėti prakeiktą kelionę, - jis sustojo priešais ir rankomis įsisprendė į šonus. - Pasakyk, kodėl telefonu neatskleidei mano atvykimo priežasties?

Iš baimės? Pažeminimo? - Džena vos tramdė kunkuliuojančias emocijas. Norėdama užtikrinti laimingas sesers vestuves ir suvaldyti motinos praeities demonus, ji rizikavo viskuo: širdimi, sveiku protu...

- Martinas yra vyriausiasis pabrolis, - paaiškino ji. - Mudu išsiskyrėme prieš porą savaitių, bet jis vis bando mane susigrąžinti. Čia niekaip jo neišvengsiu, tad man reikia tavo pagalbos.

Makas suraukė savo tamsius antakius ir piktai sukando dantis.

- Sakei, kad judu išsiskyrėt, bet niekuomet nepapasakojai kodėl.

- Na, tu basteisi po pasaulį...

- Buvau Barselonoje.

- Ir nepaskambinai, kai bandžiau su tavimi susisiekti.

- Nes tuo metu buvau susitikime, o tavo pa-

likta žinutė liepė atvykti čia, – Makas atsiduso. – O dabar paaiškink man, kas, po galais, vyksta ir kodėl mes *susitikinėjame*. Jei tai tiesa, mano šeima turi žinoti. Sesuo bus ypač patenkinta.

Džena prisimerkė.

– Dabar netinkamas metas juokauti.

Makas sukryžiuavo rankas ant savo didžiulės plačios, raumeningos krūtinės. Džena negalėjo atitraukti akių nuo glaudžiai marškinių aptemptų pečių. Galbūt jiedu buvo tik draugai, tačiau tai netrukdo Dženai gėrėtis jo išvaizda: Makas buvo seksualus trisdešimt dvejų metų vyras.

– Martinas miegojo su savo asistente.

Šie žodžiai žeidė. Ne todėl, kad būtų jį mylėjusi – jiedu susitikinėjo vos keletą mėnesių – bet todėl, kad Martinas nemanė, jog buvo verta prieš tai išsiskirti su Džena. Ar šiais laikais vyrai visai nesirūpino moterų jausmais?

– Jis visuomet buvo niekšas, – pakomentavo Makas. – Nori, kad jį pamokyčiau?

Džena sukikeno, nors ir žinojo, kad jo juokelis buvo pusiau rimtas – taip leido manyti gandai apie Ošėjų *verslo* metodus. Mako tėvas Patrikas, pasižymėjęs griežtumu ir negailes-

tingomis manieromis, mirė prieš metus, ir šeimos vadeles perėmė vyresnysis sūnus Breidenas. Jis ir jo sužadėtinė Zara buvo kur kas draugiškesni, tačiau Breideno asmenybė buvo itin imponanti ir bauginanti, nors takto ir savitvardos jis turėjo daugiau už Patriką.

- Kad ir kaip norėčiau pamatyti Martiną besiraitantį iš skausmo, turiu atsisakyti, - Džena patapšnojo Makui per skruostą ir kalbėjo toliau: - Bet kad jau jis turi čia būti, tegul galvoja, kad esu užimta, kad gyvenu toliau ir esu įsimylėjusi, o jis liko praeityje.

- Ir tam padės mano neblėstanti meilė.

Džena nurijo seiles.

- Galima ir taip sakyti, bet man tiesiog reikia tavo pagalbos. Be sarkastiškų pastabų.

Džena nenorėjo tapatinti Mako su meile, tai būtų buvę itin žiauru. Taip, jiedu buvo draugai nuo to karto, kai jis bandė ją užkalbinti bendro pažįstamo vakarėlyje. Tąkart Džena jį atstūmė manydama, kad tokiam vyrui niekuomet nepatiktų tokia moteris kaip ji, be to, buvo pakankamai laiko praleidusi Bostone ir žinojo, kad Ošėjų pavardė visiems asocijuojasi su mafija.

Pasirodo, Makui patiko jos drąsus atsakymas, nes jis nepasidavė. Galiausiai Džena prisipaži-

no linkusi į ilgalaikius santykius, o šis atsakė vertinąs jos poziciją, tačiau pats neieškąs įsipareigojimų. Dabar ji juokėsi iš minties, jog juodu siejo ilgalaikiai, nors ir draugiški, santykiai.

Jis buvo kitoks nei visi Dženos draugai, ji matė jo švelniąją pusę, Makas vertė ją juoktis ir leido atsipalaiduoti. Ji neprisiminė, kada tiksliai tai įvyko, tačiau vieną dieną suprato turinti geriausią draugą, kuris dėl jos būtų padaręs viską. Be to, jo draugystė žadėjo gerus ryšius: Makas buvo ne šiaip sau pasiturintis plevėsa – jo šeimai priklausė milijonų verti aukcionų rūmai visame pasaulyje, jų vardas buvo žinomas ir gerbiamas.

Kad ir kaip būtų, Džena iki šiol nebuvo tikra, kurioje įstatymų pusėje Ošėjai tvarkė savo reikalus. Per pastaruosius dešimt metų ji apie tai užsiminė tik kartą ir nuo to laiko šios klaidos nebekartojė: jai paklausus apie šeimos verslą, keliones ir slaptumą, Makas kaipmat atšalo ir griežtai pareiškė nenorintis to aptarinėti. Būtent todėl Džena jo neklausinėjo apie tai, ką jis veikė Barselonoje.

Makas akimirką pažvelgė jai į akis ir galiausiai prisėdo ant pintos baro kėdės virtuvėje.

– Jei vestuvės tik kitą savaitę, kodėl mes čia?

Nes jos tobuloji sesuo troško tobulų vestuvių savo tobulam gyvenimui. Džena beatodairiškai mylėjo Eimę, kuri turėjo viską, o ji pati... ne. Ji negalėjo leisti mintims pakrypti šia linkme, nes džiaugėsi savo sesers laime ir nenorėjo būti nelaiminga pamergė, kurią apgavo jos buvęs draugas. Eimė rado tikrąją meilę ir nusipelnė geriausios savaitės gyvenime.

Džena savo šeimai nepapasakojo tikrosios išsiskyrimo su Martinu priežasties, taip pat ir to, kad netikras naujas mylimasis turėjo padėti palaikyti palaimingą vestuvių nuotaiką.

- Eimė nori, kad vestuvių svečiai iki pagrin-dinio įvykio pasimėgautų mini atostogomis saloje.

Makui nieko neatsakius, Džena atsiduso ir truktelėjo suknelę dar sprindžiu aukšty-n. Pra-keikta krūtinė. Tos mažytės vasarinės suknelės puikiai tiko perkarusiems, plastikiniams manekenams, tačiau kėlė sunkumų tikroms moterims.

- Neprivalai sutikti. Suprantu, kad tai keistas ir kvailas prašymas...

- Ką turėsiu daryti? - padaužiškai nusišypso-jo Makas. - Ir negailėk smulkmenų.

Džena garsiai atsiduso, pavartė akis ir žengė

pro duris į nedidelę šiaudais išklotą verandą, atsiveriančią į krištolo skaidrumo vandenyną. Jai iš paskos pasigirdo sunkūs žingsniai ir netrukus ji ant peties pajuto pažįstamą delną.

- Nenoriu, kad iš manęs šaipytumeisi.

Makas spustelėjo petį ir atsuko ją į save.

- Gerai. Tai pasakyk, ko iš manęs nori.

Ji pažvelgė į jo nuostabias smaragdų žalumo akis.

- Turėsi pagyventi su manimi šiame namelyje.

- Puiku.

Ji nurijo seiles.

- Jame - tik vienas miegamasis.

Jis šyptelėjo.

- Tuomet pasistenk laikyti rankas prie savęs.

- Ar gali susikaupti?

Tai Dženą prajuokino. Makas nuolatos flirtavo su visomis moterimis nuo aštuoniolikmetės iki gulinčios mirties patale, tad ji niekuomet nevertino to rimtai. Jis mylėjo gyvenimą, moteris ir savo šeimą, jai buvo be galo ištikimas. Jei nors akimirką būtų pasirodęs esąs pasiruošęs ilgalaikiams santykiams, Džena būtų kaipmat jį įsimylėjusi, tačiau saugojo savo jausmus ir stengėsi išlaikyti draugiškus ryšius.

- Aš susikaupęs, - pareiškė jis. - Vienas miegamasis. Suprantu, ko ten nedarysime, tad pasidalyk, kuo turėsime užsiimti už šio namelio sienų.

- Turėsi lydėti mane į vakaro renginius, kurių bus vos keli, - Džena mintyse peržvelgė vestuvių tvarkaraštį. - Aš atsakinga už vestuvių gėles, tad būtų gerai, kad kaip tikras vaikinys palydėtum mane į kelis susitikimus. Ak taip, dar bus ceremonijos ir vakarienės repeticija. O dienos metu turėtume vaikščioti paplūdimiu, laikytis už rankų ir, nežinau... užsiimti romantiškais dalykais.

- Romantiškais? Kad ir ką tai reiškia, susitvarkysiu, - jis akimirką pažvelgė į vandenį ir vėl į ją. - Yra tik viena bėda.

Džena nusigando, ji neturėjo laiko bėdoms: mama žadėjo atvykti ryte, bala žino kada pasirodys tas netikėlis Martinas. Tas kvailys buvo vyriausiasis pabrolis, vadinasi, jie turės žengti prie altoriaus kartu... Verčiau būtų basaėjusi šukėmis.

- Pažįstu tave dešimt metų ir žinau, kad nesi linkusi į romantiką.

Džena nurijo seiles ir pritariamai linktelėjo. Ji paprasčiausiai negalėjo sau leisti būti švelni.

- Galiu tokia būti, - patikino ji.

- Tikrai? - jis žengė arčiau.

Makas pirštų galais perbraukė jos skruostą, smakrą ir kaklą. Džena negalėjo sutramdyti virpulio.

- Ar ištersi mano prisilietimą kitų žmonių akivaizdoje? - paklausė jis. - Mano bučinius. Mano meilų elgesį ir vaidybą, kad pažįstu kiekvieną tavo kūno lopinėlių?

Džena sulaukė kvapą. Mintis apie Maką, žinantį kiekvieną jos kūno centimetrą, jaudino ir gąsdino. Ji neabejojo šį vyrą mokant moteriai suteikti didžiausią malonumą, bet jokių būdu nenorėjo jam leisti pamatyti save nuoga ir nusivilti: jos kūnas tikrai nebuvo tobulas - visi iškilimai, įdubimai ir kitos smulkmenos smarkiai skyrėsi nuo įprastų Mako kompanionių.

- Galiu lažintis, kad sugebėsiu apgauti bet ką, kas į mus pasižiūrės, - atsakė ji, stengdamasi išlikti rami. - Svarbiausia, kad Martinas manytų, jog esame pora.

- Aš niekuomet neatsisakau lažybu, - jis ir toliau glostė jos odą: raktikaulį, smakrą, tą jautrią vietelę už ausies. - Koks prizas?

Džena pasistengė susikaupti.

- Jei pavyks visus apkvailinti, laimėsiu aš, ir

liksi man skolingas dar vieną paslaugą.

Jis kilstelėjo antakį.

- O jei laimėsiu aš?

- To nebus. Žadu gerai vaidinti.

Ji pajuto šiltą Mako kvėpavimą ant savo skruosto. Jis švelniai prisilietė prie jos veido ir pirštais įsipynė į plaukus.

- Tuomet verčiau pasitreniruokime.

Prieš jai spėjant paklausti, ką turėjo omenyje, jis prispaudė savo lūpas prie josios.

Po. Velnių. Ką?

Mako klausimas sau pačiam netrukus išsisklaidė, vos Džena jam atsivėrė. Jis skubiai sulaikė jos aiktelėjimą ir nestipriai suėmė žandikaulį, tarsi drąsindamas pabandyti atsitraukti.

Pagaliau po šitiekos metų dvejonių jis paragavo savo geriausios draugės lūpų, ir tas skonis pralenkė visas jo fantazijas, kurių jis apie šią iš koto verčiančią moterį turėjo sukaupęs nemažai.

Iš pradžių Džena įsitempė, tačiau netrukus ištirpo jo glėbyje, kitaip to nepavadinsi. Jos apvalumai varė jį iš proto.

Jis ilgus metus laikėsi atokiai iš pagarbos jų draugystei ir todėl, kad nebūtų galėjęs jos pri-

sileisti arčiau... viskas dėl šeimos paslapčių. Jo tėvas buvo žudikas, nors pats Patrikas Ošėja būtų galėjęs pateisinti kiekvieną mirtį. Porą kartų, Patrikui spaudžiant ir Breidenui griežtai atsisakius, Makas ir pats įvykdė nuosprendžius. Bet jis nebuvo linkęs žvalgytis į praeitį ir gailėtis. Dabar jo šeima žvelgė į ateitį, teisėtą ateitį. Tai buvo gana paprasta, tačiau sudėtingai įvykdoma.

Mako šeima buvo klastinga ir visuomet gaudavo, ko norėjo. Jie vogė, melavo ir buvo pasiruošę išduoti bet ką, kad tik pasiektų trokštamą tikslą. Kita vertus, Ošėjai buvo ypač ištikimi savo sąjungininkams ir pasiruošę jiems bet kada ir bet kaip pagelbėti, bet vargas tiems, kurie pastoją jiems kelią.

Jų šeima turėjo daugybę paslapčių, ir Makas niekuomet nenorėjo versti mylimą moterį meluoti policijai ar dangstyti nešvarius jų reikalus.

Žvelgiant iš šalies, Ošėjai atrodė normalūs, tačiau iš tiesų visuomet dairėsi aplinkui, laukė ir buvo pasiruošę atremti bet kokią grėsmę.

Breidenas rado savo meilę, tačiau Makas nebuvo įsitikinęs, kad tokia laukia ir jo. Pats jis vengė ilgalaikių santykių, o Džena, priešingai, jų troško, tad tarp jųdviejų galėjo būti tik

draugysté....